

1003

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 17 września 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego, świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się produkty wykonywane na indywidualne zamówienia jednostek gospodarki uspołecznionej, nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter niepowtarzalny, jednostkowy lub małoseryjny, do których wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowych receptur lub które wykonywane są według warunków technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa wyznacza ilości i rodzaje materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośrednio, potrzebnych na wykonanie danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej; wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno w miarę możliwości być dokonane w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośrednio — o normy czasowe obróbki i montażu części w poszczególnych fazach produkcyjnych.

3. Komórka planowania przedsiębiorstwa na podstawie otrzymanego materiału, o którym mowa w ust. 2, ustala planowany koszt własny produktu lub usługi według zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących branżowych instrukcjach, przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzania kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu należy obliczać w stosunku do wykazanej w kalkulacji wartości materiałów; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej koszt (na podstawie cennika bądź w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki);
- 2) koszty robocizny bezpośrednio — według obowiązującego taryfikatora robót i obowiązujących stawek płac;

3) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu uwzględniające koszty dostaw franco stacja odbiorcza) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów, uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. Ceny produktów nietypowych i opłaty za nietypowe usługi, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego na rzecz odbiorców podległych innym ministrom, ustalane będą:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę bądź opłatę ustala Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca;
- 2) we wszystkich innych przypadkach — przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen i opłat, o których mowa w § 2:

- 1) dyrektorów centralnych zarządów (zarządów) Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego:
  - a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców i odbiorców (§ 3 pkt 1),
  - b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł;
- 2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego — w przypadkach, gdy wartość zamówienia przekracza 100.000 zł.

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 10.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację i przesyła ją w dwóch egzemplarzach do odbiorcy w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia. Odbiorca zawiadamia dostawcę (wykonawcę) w terminie 7 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny (opłaty) lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia.

2. Przyjęcie ceny (opłaty) przez odbiorcę następuje w drodze przesłania dostawcy przez odbiorcę 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego odbiorcy. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenia co do proponowanej ceny bądź opłaty (zgłaszając poprawki i uwagi do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych).

3. Dostawca (wykonawca) zawiadamia odbiorcę w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) o ich przyjęciu bądź o skierowaniu wniosku o

ustalenie ceny lub opłaty przez organy określone w § 3 pkt 1 i § 4 pkt 1 lit. a) i w trybie określonym w §§ 7 i 8.

§ 6. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, dostawca (wykonawca) przesyła w terminie 14 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski o ustalenie ceny bądź opłaty wraz z kalkulacjami (§ 2) w 4 egzemplarzach do Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego i w 1 egzemplarzu do odbiorcy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, przesyła się, w przypadku gdy wartość całego zamówienia:

- 1) wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — do właściwego centralnego zarządu (zarządu) Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego,
- 2) przekracza 100.000 zł — do Departamentu Planowania Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 7. 1. Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego — Departament Planowania lub centralny zarząd (zarząd) przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca, wyznaczając projektowaną wysokość ustalonej ceny bądź opłaty; odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia co do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości ministerstwu, któremu podlega.

2. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 7 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny bądź opłaty przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji, z poprawkami i uwagami do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżenia uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny bądź opłaty.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, lub uzgodnienia wysokości ceny — Departament Planowania lub centralny zarząd (zarząd) Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego przesyła do podległego sobie dostawcy (wykonawcy) w terminie 7 dni w 2 egzemplarzach decyzję o ustaleniu ceny bądź opłaty. Dostawca zobowiązany jest przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie zgłoszenia przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Ministerstwo Transportu

Drogowego i Lotniczego — jeżeli z zastrzeżeniami się nie godzi — przesyła w terminie 7 dni od daty otrzymania zastrzeżenia akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) zawiadamiając o tym jednocześnie ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 9. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684), stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 10. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. uważa się wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów i produkcji, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne, wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) dostawcy w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 5, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego po porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki

1004

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 21 września 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie określenia pojazdów samochodowych nie podlegających przepisom regulującym używanie ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystanie ich próżnych przebiegów.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystania ich próżnych przebiegów (Dz. U. Nr 29, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt 4 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie określenia pojazdów samochodowych nie podlegających przepisom regulującym używanie ciężarowych

pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystanie ich próżnych przebiegów (Monitor Polski Nr A-77, poz. 914) po wyrazie „platformy” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „i kłonicie do przewozu dłużyc.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki